

KVĚŠTEN PĚNA VODU

Stáda, 02 květen 2007

Nejen pro krásu kvetoucích stromů je od nepaměti nazýván květen měsícem lásky. Jak jinak - k lásce patří milostná poezie, i když dnešní mladí u ní moc nepostupují. Ale možná je to jen mé zdání, když u tolik let má Nedělní poezie absence... Nezbývá mi tedy než vás pozvat na "Čtvrté chvíli poezie" - na malé setkání s krásou milostných "Veršů psaných na vodu", i když nejsou vždy o lásce naplněné. Ale i to k životu patří...

Psát na vodu

Marno je na vodu plynoucí psát,
písmena za sebou tancovat:
Marněji ješit na duši psát
muže, jenž nechce tě
milovat.

Váň
V měsíci máji
oranžová v květu v ní jsem pil:
Voní jak rukáv
milenky dávné,
kterou jsem kdysi opustil.

Láska
Jsi jako blesk,
když rozrazí mraňnou oblohu:
Vidím tě - trnu,
teskním,
když vidět tě nemohu.
Půjde dnes ke mně?
Teď nevím jistě: Půjde dnes ke mně,
A mám jít za ním zkrátka?
Och, jak jsem zmatena:
Na lože lehnu
a nezavěšuju vrátka. vybrala pro vás *Pavla